Послання до Євреїв 7

Мелхиседек - прообраз Христа 1-10; Христос - вічний священик 11-28

1 Оцей Мелхиседек, цар Салему, священик Всевишнього Бога, який зустрів Авраама, коли він повертався після поразки царів, і який благословив його;

2 якому Авраам відділив десятину з усього, і якого ім'я означає спершу "цар справедливости", а потім цар Салему, тобто "цар миру";

3 без батька, без матері, без родоводу, який не має ні початку днів, ні кінця життя, уподібнений до Божого Сина, - зостається священиком повіки.

4 Дивіться, отже, який великий той, якому патріярх Авраам дав десятину з найліпшої добичі!

5 Також і ті з синів Леві, що мають сан священства, мають за законом наказ брати десятину з народу, тобто з своїх братів, дарма що вони вийшли з бедер Авраама.

6 Той же, який не походить з їхнього роду, взяв десятину з Авраама і благословив того, що мав обітниці.

7 Тим часом і сумніву не може бути, що нижчий благословляється вищим.

8 Ба більше, тут беруть десятину люди, що вмирають; а там - той, про кого свідчать, що живе.

9 І, так би мовити, і Леві, який тепер збирає десятини, дав був десятину через Авраама,

10 бо він ще був у бедрах свого прабатька, коли Мелхиседек вийшов йому назустріч.

11 Якби, отже, досконалість була через левітське священство, під яким народ одержав закон, то яка була б іще потреба з'являтись іншому священикові, за чином Мелхиседека, священикові, що не звався б за чином Арона?

12 Бо як міняється священство, конче міняється і закон.

13 Бо той, про кого це говориться, був з іншого коліна, з якого ніхто не служив при жертовнику.

14 Відомо бо, що наш Господь походить від Юди, про покоління якого Мойсей нічого не згадав як про священиків.

15 Це стає ще яснішим, коли на подобу Мелхиседека постає інший священик;

16 він став ним не за законом тілесної заповіді, а за силою життя нетлінного,

17 бо він прийняв таке свідоцтво: "Ти - священик повіки за чином Мелхиседека."

18 Так перша заповідь скасована через її неміч і безкорисність -

19 закон бо не зробив нічого досконалим, - уведено ж кращу надію, яка зближає нас до Бога.

20 Тим більше, що це не сталося без клятви: бо коли інші настановлялися священиками без клятви,

21 то цей мав клятву того, який сказав до нього: "Господь поклявсь, і каятись не буде: Ти - священик повіки."

22 Ось чому Ісус став запорукою кращого союзу.
23 Крім того: отих священиків було більше, бо смерть не дозволяла їм зоставатися;
24 цей же, тому що перебуває повіки, має священство непроминальне
25 і тому може спасти повіки тих, які через нього до Бога приступають, бо він завжди живий, щоб за них заступатися.
26 Якраз і годилося, щоб ми мали такого первосвященика непорочного, відлученого від грішників і вищого за небеса,
27 який не має потреби, як архиереї, щодня приносити перше за власні гріхи жертви, а потім за гріхи народу, бо він зробив це раз, принісши себе самого в жертву.
28. Закон бо настановляє архиєреями людей, немочі підлеглих, а слово клятви, що було після закону, настановляє Сина, що навіки досконалий.